TRANSNISTRIA

Câmpie arcuită pe ape lungi şi moi,
Mostişte uriaşă în coastele Ucrainei
Azi vieţuind cu tine pe arşiţe şi ploi
Iţi destrămăm lăuntric urzeala vie-a tainei :

Aicea răzăşiră doar trainici Moldoveni
Vânând mârzaci de aur cu fierul de la pluguri
Şi, sub oblăduirea cumpliţilor codreni,
Iernau la stuh cu turma, mocanii pe ialpuguri.

Toţi Voevozii noştri te luară în potcoavă,
Tărâm întins cât vântul bătrânelor pustii.
Amieze mari de lupte-i încununau cu slavă,
Miraje de Suceve clădind din bălării.

Căci nu ne-aruncă singur vârtejul biruinţii
Departe peste Nistru şi dincolo de Bug.
Sub orice pas i-o urmă a crucii şi-a credinţii
Şi iar iezmele stepei din faţa noastră fug!

Fântânile-aşteptării ni s'au deschis în piepturi
Să-ţi spargem bărăganul de chinuri şi blestem.
Ne chiamă, gâtuite, vechi urice şi drepturi
Cu cnuturi de lumină pe bezna-ţi să cădem.

Moşie hainită, cu Alimoşi sub plopi,
Te rodniceşte iarăş cald sânge de Moldovă :
Tu ştii că dacă'n glia-ţi, arvună, ne îngropi
Pe faţa ta scrim zapis şi orice groapă-i slovă.

Azi morţii noştri intră în tine ca o grână,
Dar secera-vom veacul în care răsărim
Şi, dacă'n svârcolire murind, muşcăm ţărână,
Ne sărutăm strămoşii cu care ne'ntâlnim!

